

foreslås ophævet. Til gengæld skal arbejdet være af mere end midlertidig karakter. I øvrigt er der kun foreslået redaktionelle ændringer.

Til §§ 18 og 19.

I medfør af den gældende lovs § 18, stk. 2, har der hidtil i overensstemmelse med forarbejderne til denne bestemmelse uden dokumentation været ydet hjælp dels i form af en generel ydelse på fra 200 kr. til 650 kr. afhængig af den påregnede varighed af ansættelsen, dels i form af en særlig ydelse til familieforsørgere, som flytter med deres familie for at tage varigt ophold i selvstændig bolig; denne sidste ydelse har udgjort 1.250 kr. + 250 kr. for hvert barn under 18 år, dog højst 2.000 kr.

Af praktiske grunde foreslås det, at de 2 ydelser fremtidigt benævnes forskelligt, således at udtrykket etableringshjælp reserveres til den sidstnævnte, betydeligere ydelse, medens den mindre, generelle ydelse foreslås benævnt starthjælp. De to ydelser skal fortsat begge yde dækning for sådanne udgifter ud over de i §§ 14-17 nævnte, som almindeligvis vil være forbundet med skift af bopæl, herunder give de pågældende mulighed for at kunne skaffe sig kost og logi på tilflytningsstedet uden dér at skulle anmode om lønforskud. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af satsen for ydelserne, der fortsat foreslås fastsat af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Til nr. 4.

Efter den gældende beskæftigelseslovs § 1 påhviler det arbejdsministeren under hensyn til beskæftigelsessituationen i landet efter forhandling med vedkommende fagministre at træffe bestemmelse om, hvorvidt og hvornår et arbejde, der med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål agtes iværksat af staten eller med statstilskud, skal bringes til udførelse. Da bestemmelsen således kun angår arbejder, som agtes iværksat med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål, har den begrænset sigte, og den er i de senere år praktisk talt ikke blevet anvendt. Arbejdsministeren vil imidlertid uden særlig lovhjælp kunne rette henstilling til andre fagministre om fremme af statslig eller statsstøttet bygge- og anlægsvirksomhed af enhver art i områder, hvor ledighedsforholdene taler derfor. En særlig bestemmelse herom er derfor ikke optaget i forslaget.

Under den gældende lov har der på departementalt plan været samarbejdet mellem arbejdsministeriet og de ministerier — fortrinsvis landbrugsministeriet, kulturministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og i et vist omfang tillige boligmini-

steriet — som erfaringsmæssigt står som iværksættere af eller over indflydelse på udførelse af større anlægsarbejder i de områder af landet, der mere vedvarende er præget af beskæftigelsesmæssige vanskeligheder. En fortsættelse og intensivering af dette samarbejde bl. a. med henblik på en vis prioritering af de pågældende ministeriers indsats med hensyntagen til det beskæftigelsesmæssige behov vil kunne berede et grundlag for en hurtig indsats, hvor dette måtte være nødvendigt. Der tænkes herved navnlig på ministerierne og de herunder hørende styrelser planlægning af arbejder i klitplantager og skove, arbejder med sigte på modning af rekreative områder og egentlige naturparker (jfr. herved tillige den indsats, som udøves af amtsfredningsplanudvalgene), vejarbejder etc., men også andre arbejdsopgaver vil kunne komme i betragtning.

For at en sådan planlægning kan virke efter hensigten og bl. a. effektivt medvirke til en udjævning af de sæsonmæssige svingninger i beskæftigelsen, vil det imidlertid være nødvendigt, at man på det regionale plan — arbejdsformidling og arbejdsmarkedsnævn — søger tilvejebragt så fyldestgørende oversigter som muligt over efterspørgsel og udbud af arbejdskraft. Der skal herved henvises til bemærkninger ved fremsættelsen af det lovforslag, som blev til loven af 18. marts 1968 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1967-68, sp. 1169-70). Der blev her bl. a. givet udtryk for den opfattelse, at arbejdsmarkedsnævnene ville få en meget stor og positiv betydning for de centrale myndigheder derved, at der fra nævnene kunne komme til at gå en løbende strøm af nyttig viden og vurderinger om arbejdsmarkedsudviklingen ind til de forskellige interesserede styrelser. De oversigter over udviklingen vedrørende arbejdskraften, som er nævnt ovenfor, må omfatte såvel den offentlige som den private sektor og bør muligvis opbygges branchevis og må stadig ajourføres. Sådant budgettering og planlægning bør ske på lokalt initiativ og ansvar, men vil nok forudsætte, at der kan trækkes på en vis vejledning og konkret rådgivning fra centralt hold — arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet.

Endvidere er det tanken — jfr. bemærkningerne nedenfor til forslaget til § 97 a, stk. 1 — at der ligesom hidtil skal kunne ydes tilskud til arbejder, der iværksættes af eller for statsinstitutioner. Visse arbejder under klitdirektoratet, statsskovbruget m. fl. har vist sig egnet til den ældre og mindre mobile arbejdskraft, og en ordening, hvorefter tilskud til sådanne arbejder ligesom hidtil ydes af en samlet bevilling under arbejdsministeriet, virker smidigt,